

[Askjær Jørgensen]

Jeg synes nok, det er fru Helle Degn, der ligesom lægger op til at skabe nogle overskrifter. Jeg har aldeles ikke sagt, at man blot skal lade børn ligge og dø, men jeg har derimod rejst spørgsmålet vedrørende denne problemstilling: hvis man f. eks. redder 10 børn fra at dø, om det så medfører, at 100 børn får lov til at ligge og dø, og af to onder vælger jeg altså den mindste. Jeg mener altså, det er mindre kynisk, at 10 børn dør, end at 100 børn dør. Det er urimeligt, når først ministeren og derefter socialdemokratiets ordfører pådutter et parti noget, som er helt forkert, men jeg er klar over, at det kun har den ene hensigt at forsøge at skabe urigtige overskrifter om et parti, som påpeger og afslører, hvor hul socialdemokratiets u-landspolitik er.

(Kort bemærkning)

Erhard Jakobsen (CD):

To meget korte. Det ene er dette med overskriften i morgendagens aviser. Herregud, når man er så forvænt som jeg. Jeg har opnået, hvad ingen andre har opnået her i landet. Jeg har set bladet Aktuelt tage Izvestia i hånden, få sine russiske menneskerettighedsforkæmperer med på samme linje. Det er der vist ikke mange, der har oplevet eller kommer til at opleve på noget som helst tidspunkt, så jeg tror godt, jeg kan afstå fra avisomtale. Den form for avisomtale, jeg har fået gennem de sidste 14 dage, tror jeg de fleste her i salen gerne ville undvære for deres vedkommende.

Om fru Helle Degn har ret i, at det, jeg har sagt, står i stærk modstrid med, hvad andre partier siger, afventer jeg meget gerne nogle betragtninger om fra andre partier. Det vil vist mere adskillige vælgere både hos venstre og de konservative at få at vide, om det var rigtigt. Men dernæst er det helt utrolig usagligt, hvis fru Helle Degn drager mig med ind i dette med børnene, når det krav, jeg fremsatte, var: giv dem mad! Mon ikke det er den første betingelse for at forhindre, at børn dør af sult?

Ellemann-Jensen (V):

Gunnar Myrdal er jo i usædvanlig grad blevet draget ind i debatten. Ja, så vidt jeg kunne forstå på hr. Erhard Jakobsen, mente han endda, det var hans solbriller, hr. Myrdal havde lånt nu, da han skiftede mening.

Det er jo selvfølgelig lidt betegnende for dansk politisk debat, at vore monumentale beskrivelser af det asiatiske drama og af verdensfattigdommen måske har haft vanskeligt ved at trænge ind i debatten, så kan altså nogle lidt korte bemærkninger på en flittig mands gamle dage pludselig komme til at dominere en dansk debat. Mens vi har stået og debatteret her, har Gunnar Myrdal også været i radioens middagsmagasin. Der har han kunnet bekræfte, at det, han mener, er, at pengene – og det skal være rigelige penge, siger han – skal bruges til international fattighjælp. Han har accepteret begrebet ud fra en hvad-kan-det-nytte-filosofi. For at få bragt det lidt ned på jorden kunne man måske tage et eksempel frem fra et af de steder, hvor Danmark har brugt nogle penge. Det er et lille skovrigt område, der ligger på skråningerne af Mount Kenya i Kenya, et lille, meget underudviklet område, hvor der levede nogle uendeligt fattige mennesker. Der blev der lavet et internationalt bistandsprojekt, hvor man ved hjælp af nogle penge og eksperter, der kom derned, prøvede at få lavet nogle veje ind i området. Man prøvede at få lavet nogle brønde i området, man prøvede at få lavet et system, hvor man hjalp folk til dels selv at bygge disse veje med skovle og spader, dels ved at lave et vejmandssystem, hvor man ved hjælp af de penge, der kom bl. a. fra Danmark, gjorde det muligt at betale et sådant vejmandssystem. Det har haft en formidabel betydning for udviklingen i dette område. Der er kommet en landbrugsproduktion i gang, og det er blevet muligt at føre en landbrugsproduktion ud af området, økonomien er blomstret op.

Så kan man komme fra den ene side og sige: ja men dem, man har fået fat i dér, har jo altså ikke været de allerfattigste, for de er sakket lidt bagud, viser det sig, i tidens løb. Det er dem, der i forvejen var lidt ved muffen, der klarer den dernede. Det er jo skrækeligt, vi har ikke oplevet den sociale udvikling, man ville have, forskellene bliver måske endnu større. Man kan komme fra den anden side og sige: ja men det er jo forfærdeligt, fordi der ligger altså ikke mange ordrer til dansk industri i det, fordi det er jo begrænset, hvad man kan få afsat af skovle til sådan et område. Sandheden er vel den, at sådan set opnår man på lidt længere sigt, hvis man bruger fantasien, hvad man vil,